

OVERBOEKT



J'AI DÉJÀ DONNEZ

MARK CLOOSTERMANS

Adrian Mole, de fictieve puber van schrijfster Sue Townsend, was 13 jaar en $\frac{1}{4}$; Kasper, de puber in Pat Donnez' romandebuut, is 14 jaar en $\frac{1}{4}$. Toch is hij in de eerste hoofd-

stukjes van *Marilyn* (De Arbeiderspers, 106 blz., 17,95 euro) echt nog een kind. Hij heeft er moeite mee om te begrijpen dat zijn moeder schizofreen is. Liever gaat hij mee in haar waan dat ze de reïncarnatie van Marilyn Monroe is. Een veertigtal ultrakorte, columnachtige hoofdstukjes later zet de puberteit definitief in en begint hij zich aan de fantasieën van zijn moeder te ergeren. Kasper verlaat de wereld van de verbeelding en betreedt de volwassenheid. Daarmee is *Marilyn* de kortste en misschien wel de briljantste coming of age-roman uit de gehele Vlaams-Nederlands-Zuid-Afrikaanse literatuur.

Dat komt niet als een verrassing. Gevierd radiomaker en homo universalis Pat Donnez bewees eerder al dat zijn literaire talent benijdenswaardig groot én wendbaar is (poëzie, kinderroëzie, egodocument, nu een roman). 'Zijn werk werd enthousiast onthaald', beweert de kapt van *Marilyn*. Daar is geen woord van gelogen. Donnez debuteerde in 2007 met de dichtbundel *Het is een mooi leven (zolang je niet bestaat)*, waarvoor Poëzierapport.be de woorden 'kinderversjes', 'kinderlijk' en 'kinderachtig' bovenhaalde. De site Cutting Edge had nog meer lof en noemde Donnez' poëzie 'puberaal'. Ook De Contrabas ging spontaan op de knieën voor deze meesterpoëet en noemde de bundel 'een manifestatie van onversneden zelfgenoegzaamheid, gestold in taalstilleven die afkomstig lijken te zijn van een kind dat net twee weken geleden heeft leren schrijven'.

Marilyn werd in de brochure van de uitgever aangekondigd als 'romandebuut', ongeveer 160 bladzijden dik. Nu het boek in de betere boekhandel ligt, telt het 106 bladzijden — vast een drukfout in de folder, een domme drukkersknecht die de nul en de zes omwisselde — en heet het een 'prozadebuut'. Dat is veel te voorzichtigjes. Donnez dient in bescherming genomen te worden tegen zijn bescheidenheid. *Marilyn* is een indringende en toch lichtvoetige *tranche de vie*, een lucide dissectie van ieders intrede in de volwassenheid. De souplesse waarmee Donnez schakelt tussen pregnante inzichten ('Geld is beter dan armoede, al was het maar om financiële redenen') en drollige situaties (Kasper krijgt bijna de factuur van zijn moeders vibrator te zien, lol) is duizelingwekkend en zal tientallen Vlaamse auteurs de adem afsnijden. Dit is onversneden Nobelprijsmateriaal en geenszins een zwak Vlaams doorslagje van de Adrian Mole-boeken, zoals kwatongen zullen beweren! Met de hand op het hart: Pat Donnez heeft met dit eerste prozawerkje al zijn zenit bereikt. Iets

beters dan *Marilyn* kan hij niet schrijven. Hij zal dus weer, eenzame cowboy-gewijs, de ondergaande zon en nieuwe literaire genres tegemoet moeten rijden. Laat niemand je stoppen, Pat. *Ride like the wind, my friend*. Nieuwe vergezichten strekken zich voor je uit. Dààr, aan de einder, ver van hier.



Pat Donnez.

© vrt